చంద్రపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ

శంకరశతకము.

ఇది

రాజోలు తాలూకా చింతలపల్లి గ్రామ వాస్తవ్యులును

రామప్రభుశతక గోపబాలకశతకప్రముఖానేక గ్రంథ

రచయితలును భక్తవర్యులును

అయిన

కస్తూరి రామచంద్రరాయమంత్రీంద్రులచే

రచింపఁబడి ప్రకటింపఁబడినది.

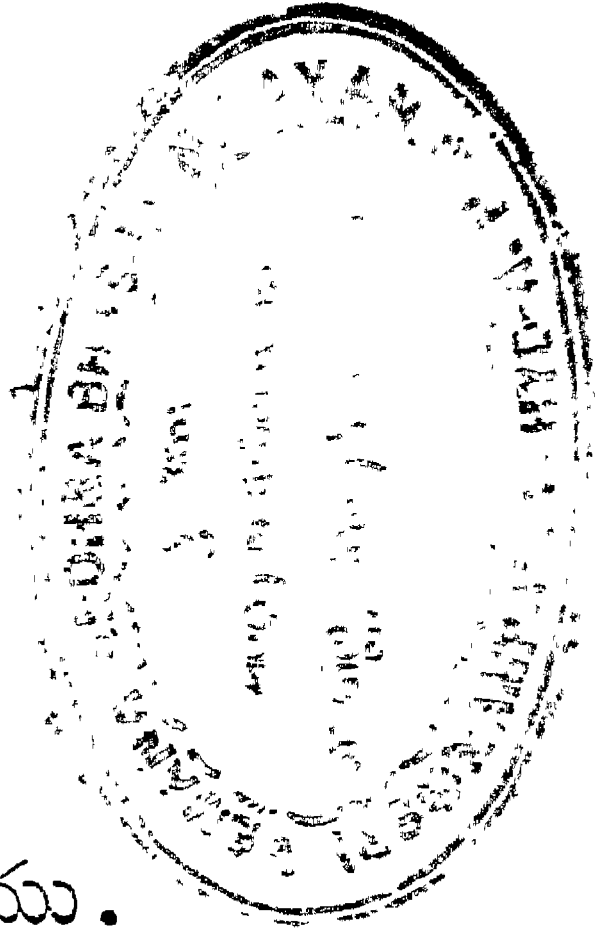
రాజోలు

శ్రీ నవమాలికా ముద్రాక్షరశాలలో

ముద్రింపఁబడినది.

1928.

శ్రీ

శంకరశతకము.

చం. కలుముల నీను చల్లని దృగంచలదీప్తుల దీనలోకముం
వెలయఁగ గాచుచుం గిరిజ వేడ్క విడెంబు లొసంగి మేలముల్
సలుప హసన్ముఖంబున నిజప్రియము లోకశుభంబె చూచు నిం
గొలిచెద పద్యదామమును గూర్చి ధరింపుము ప్రీతి శంకరా. ౧

చం. కులసతివంక చుట్టమని గొప్పగ జెప్పుదు వంతె కాని యా
నలినదళాక్షు డెంతో కఠినాత్ముఁ డటంచు దలంతు నాదుమొ
రల విని జాగుసేయుట పరాత్పర నీ విటసాక్షి శీఘ్రస
త్ఫలదుఁడ వన్న నీకె తగు బాగగు సద్బిరుదంబు శంకరా. ౨

చం. మదనుఁడహంకరించి కుసుమాశుగముల్ పరగింప వెఱ్ఱినో
మదవతి సోకుచెయ్యననుచు మాధవువెంటన పర్వువెట్టవే
తుదమొదలజ్ఞతన్ దెలియదోచక జేసిన నాదుతప్పులన్
సదయుఁడవై క్షమింపుమివె సాగిలి మ్రొక్కి నుతింతు శంకరా. ౩

చం. చలిమలముద్దుకూతురు సచామరహస్తసరోజయై ముదం
బలర భజింప వేదవచనార్భటులన్ సనకాదులున్ నుతుల్
సలుపఁగ దీనలోకముల సత్కృపనేలుచు రాచకార్యమై
వెలసిన నీకృపాకలితవీక్షణమున్నది నెంతు శంకరా ౪

చం. పలువలు పామరుల్ జడులు పాతకులంచు దలంప కెంతయున్
దలచిన మాత్రినాక్షణమె ధన్యులజేయుటె నైజమంచు నిన్
దలచినుతింతు ద్రూఢి గురుతల్పగు డైనశశాంకు బ్రీతితో
దలనిడి భూషణంబని ముదంబును జెందితిగాదె శంకరా. ౫

చం. పరమపురుషామనస్కుడని పల్కుదు రజ్ఞులు నిన్ను వింత యీ
సరసిజనేత్రముఖ్యులు వెసంగని భీతిని బర్వువెట్టగా
కరుణదలిర్ప లోకములు గాచుటె ధర్మమటంచునెంచి యీ
గరళవిషాగ్ని మ్రింగవె జగంబులు సంతసమంద శంకరా. ౬

చం. కన్నులకర్వుదీరగ చొకారపు నీటులు వింతగుల్కుము
వ్వన్నెమెకంబుతోలు గరువంబగు శౌలువ గాలిబువ్వతా
సన్నపసిండికంకణము లంగవిలిప్త విభూతియుంగిగా
చెన్నగు నీదు దర్శనము జేసి కృతార్థుడనౌదు శంకరా. ౭

చం. పరమకృపాబ్ధిభక్తజనపాపవిఖండను డిందిరామనో
హరసచివుండు దీనజనహర్షవిధాయి పరాత్పరుండు పా
మరజనకల్పభూజము నుమాసతి కన్నులపండుపంచు హృ
త్సరసిజమందు జేర్చి నినుసన్నుతిజేసి తరింతు శంకరా. ౮

చం. మినుసిగ దేవరాగిరిజ మేలము లాడెనటంచు కోపమూ
పునుకలుభూషణంబులె విభూతివిలిప్తతనూవికాశమే
యనువుననందమౌను శరణార్థులు భీతిలుసట్లు మారుతా
శనతతి కంకణంబులె యసాధ్యము ని న్గణుతింప శంకరా. ౯

చం. సరసిజగర్భముఖ్యసురసంతతసేవితపాదపద్మయీ
గిరిజను నీకు గూర్పగద గీష్పతిముఖ్యులు వేడ తారకా
సురహననార్థమెమరుడు సూనశరంబులు వేయ వెన్కముం
దరయకనంగు జేసితి వహార్యజ గోర వె మున్ను శంకరా. ౧౦

చం. నినుకరుణాసముద్రునిజనిర్ణయమున్ దెలియంగలేక కో
పనుడని పల్కుటజ్ఞతయె భక్తులబాములబెట్టితోడనే
చనివడి మట్టువెట్టుదువు భక్తినినున్ శరణంబటన్నవే
ఘనవిషరాశినైన నిజకంఠమునందు భరింతు శంకరా. ౧౧

చం. శిరమున సర్వపావన విశేషకృపార్ద్రిత గంగవెల్వ పా
మరనతకల్పభూరుహసమానత జాటుచుసర్వమంగళా
బిరుదము పూని శాంకరియభీష్టము లిచ్చుచునుండ లోకశం
కరుడవటంచు నీదుపదకంజములన్నుతియింతు శంకరా. ౧౨

చం. ధగధగలాడు దామ్రరుచి దాల్చుజటావిసరంబు మెల్లకే
సొగసగుపాగ భోగితతి శుద్ధసువర్ణవిభూష లభ్రగా
పగశిఖపూలదండవృషబాధిపుడందలమైహిమాద్రికిన్
నగజనుబెండ్లియాడజనునాటి యొయారమునెంతు శంకరా. ౧౩

చం. కరమనురక్తినీదుపదకంజములన్ మదినెంచి ఓంనమో
హరహరయంచు యొక్కపరినైనను జేయజలాభిషేకమున్
పరమశివా కృపాబ్ధియని పల్కుచు పూజలుసేయనైతి పా
మరుడ మహాపవిత్రభూసుతునిమాడ్కి భరింపుమటంచు శంకరా. ౧౪

చం. వరునిగ నిన్వరింప హిమవన్నగపుత్రి తపంబుజేయ నీ
వెరిగియు కైతవంపు వటువేషమునన్ జనివింతచేష్టలా
సరణి నిజేయ గౌరికనుసన్నల నబ్జముఖుల్ నినున్ బరా
త్పరుడనకుండ హైన్యములపల్క సహించితివెట్లు శంకరా. ౧౫

చం. దిసమొలబావతామ్రరుచిదీర్ఘజటల్ గలమేటి హారముల్
శ్వసనభుగాళి దాల్చుకరసారసమందు కపాలమాలికా
విసరముగల్గుచుట్టమని వేడ్కహిమాద్రిసుతుండునిన్ను దా
నసమచమత్కృతుల్ వలుకనార్యసహించెనె చూచి శంకరా. ౧౬

చం. అకలుషచిత్తుఁడో జనుఁడొ యంచు నిదానము జేయబూనుచో
నొకత్రుటి జాలమాననుచు నోర్వక వైళమె తొట్రునొంది కో
రికలనొసంగి దీనులదరింపగజేయుదువంచు నీదుపా
దకమలసేవగోరితి కృతార్థుని జేయుము వేగ శంకరా. ౧౭

చం. పరమభయంకరోగ్రవిషబాధ సహింపక లోకమెల్ల త
త్తరపడి నిన్ను వేడ వడిదాని భుజించి పరోపకారమే
కరము విభూషణంబని జగంబులజాటినయట్టి సత్కృపా
శరనిధివంచు నీదుపదసారసముల్ తలదాల్తు శంకరా. ౧౮

చం కపటమెఱుంగలేకొకొ వృకాఖ్యునకున్ వరమిచ్చి శూలియా
చపలునిచేత జిక్కబడ సారసనేత్రుఁడు దీర్చెనందుఁ దా
రపగతబుద్ధులై హరుఁడు నచ్యుతుఁడంచును భేదమేలదు
ష్టపతితఖండనార్థమయి సాధనముల్ గదియట్లు శంకరా. ౧౯

చం. శరధిబహుప్రయత్నములజక్క మథించి సురల్ సుధన్ పురం
దరుఁ డమరావనీజము గదాధరుఁ డిందిరబొంది మోదసం
భరితుల యాటగాని విషబాధలనాపిరె మందహాసివై
గరళము లీలమ్రింగియు జగంబుల గాచితివీవు శంకరా. ౨౦

చం. వలమురిదాల్చు నీయెదుట వారవిలాసినిరీతి మోహినీ
లలనగ వింతసల్ప కమలాక్షుని మాయ మెఱుంగకో సతి
నిలునిలు పోకుపోకుమని నివ్వెరబోతివటన్న మాటకై
తలచినచిత్తమున్ గలగె దర్పకుఁడెంతటివాఁడొ శంకరా. ౨౧

చం. వరవసుసంపదల్ గలుగు వారిజవాసిని నీకుచెల్లలై
పరగమహానిధుల్ గలుగు భాగ్యముతోడ కుబేరుఁడాప్తుడై
సురనుతసర్వమంగళ వసూత్కరదాయిని రాణియైతగన్
తిరిపెము నెత్తగౌరవమె దేవ యథార్థమదెట్లు శంకరా. ౨౨

చం. దివిభువి నారదుండు మహతీస్వనమాధురి మీఱ నిచ్చలున్
శివుడు కృపార్ద్రచిత్తు డతిశీఘ్రఫలప్రదుడంచు బాడగా
జెవులకు బండువయ్యె నిక జెప్పగజాలను మోహవార్ధిలో
దవిలి భవత్పదంబుల సదా మది నిల్పి భజింతు శంకరా. ౨౩

ఉ. బంగరుకొండ చేధనువు పట్టణ మన్నను వెండికొండ స
ర్వాంగములన్ విభూతి ధనవార్ధి కుబేరుడు నేస్తముల్ జగ
న్మంగళ యర్ధదేహము రమాసతి సోదరి యిన్ని గల్గగా
కొంగుపసిండి వౌదనుట గొప్పయె నైజము గాక శంకరా. ౨౪

చం. లలితయనంగ నొక్క నవలామిహిళ శక్తుల నాదిశక్తి నా
గలదె తదాజ్ఞ లోకముల గల్పనసేయ భరింప మ్రింపగా
జలజజవిష్ణు రుద్రులన జర్వితచర్వణులై రశేషమున్
దలపసమస్తదేవతలు తప్పక నీవె యటందు శంకరా. ౨౫

చం. సరసిజసంభవాత్మజుడు శర్వునిమామ యటంచు దక్షున
ధ్వర మొగిజూడబోయినగదా రవిచంద్రముఖాదులైన యా
సురలు చపేటసత్కృతుల జొప్పడనొందిరి నీపదాబ్జసం
స్మరణ విరోధిపొత్తులిటు సంకటపాటు నిజంబు శంకరా. ౨౬

చం. విరివిగ విత్తసంచయము వేడను దానశనార్థియౌచు నీ
శ్వరుడన పచ్చువయ్యతిథిచక్కభుజించిన మత్కుటుంబమే
వెగవుననైన దిన్న పదివేలుగ నాకదిచాలు నిన్ సదా
మరవక గొల్చుచుండు మతిమాత్రము ముఖ్యము సుమ్మ శంకరా. ౨౭

చం. శతధృతిముఖ్యులున్ నిగమసార వచోవిభవంబు మీరగా
నతులొనరింప హాయిగ ననారతము న్విని మోదమందు నే
నతిరసహీనపద్యముల నల్లిన మెత్తునె యందువా ముదా
న్వితమగు దండ్రికిన్ సుతుని వేడుకపల్కులవెల్ల శంకరా. ౨౮

చం. కతమదియా భవచ్చరణకంజములన్మదినెంచిపద్యముల్
శతకమువ్రాయుభాగ్యమున చక్కఁగృతార్థుని జేయనెంచి యీ
గతికరపాదముల్ బిగియగట్టితి వంతియెచాలు నల్లితిన్
అతిముదమొంద దాల్పుమణిహారమె యంచుదలంచి శంకరా. ౨౯

చం. ఎరుగవెమక్ప్రితాపము నహీనవలాహకఘోషలొప్పపా
మరుడనుపాతకిన్ జడుడ మన్ననసేయుము గెంటరాకు నీ
చరణసరోజముల్ వదలజాల నటంచనుపేక్షజూతువా
బిరుదముచెల్లునే జడులబ్రీతిని బ్రోచెదవంచు శంకరా. 3౦

చం. విధిహరిసంస్తవంబులును వేదనుతుల్ రుచియించుగాని నన్
పదకరముల్ బిగించి శతపద్యములన్ రచియించుమంటి వీ
ముదుసలి బోసినోటిపదముల్ రుచియించునెశూలి వెర్రియా
గదయనుకింవదంతి యిటుగాదె జగంబులకెక్కె శంకరా. 3౧

చం. అనుపమభక్తవత్సలుడ నంచు ముకుందుడు తానెగొప్ప వా
డనుకొనుగాక బాణునిదయార్ద్రిత వాకిటగొల్వగాచి య
ద్దనుజునికై రణంబటుల దారుణభంగి నొనర్చినట్టినీ
కెనయనవచ్చునే జగదధీశ్వర సత్కరుణాబ్ధి శంకరా. 3౨

చం. మదిగలసందియంబడుగ మానుదునెట్లు మృకండుసూతికిన్
బదియును నారు వర్షములె ప్రాయము వాడుగనుండవ్రాసెనా
విధి యటుగాదు నిన్ శరణువేడగ వాక్యముమార్చితీవెనీ
పదకమలార్చనారతుల భాగ్యము లేమనవచ్చుశంకరా. 33

చం. అనవరతాధ్వరవ్రతసమాచరణన్ గడునిష్ఠసల్పిదా
రనశనదీక్ష ఘోరతపమట్లొగి జేయుమహానుభావులన్
ఘనకరుణాబ్ధియంచు నుతిగాంచునిరక్షరకుక్షులన్ దగన్
మనమునభేదమూనకసమానకృపన్ గరుణింతు, శంకరా. 3౪

చం. పరమకృపాతిరేకమున భక్తులఁ బ్రోవరె మున్ను దేవతల్
శిరమున పార్థుఁ డెంతయు కసింబిడి గుద్దుల నొవ్వ జేయ సా
దరమున మెచ్చి పాశుపతధన్విగ జేసితి వయ్య నీకృపా
గరిమ నుతింపనేరికి నగణ్యముగాఁ దలంప శంకరా. ౩౫

చం. నెలతల వామపార్శ్వమున నెత్తిన దాల్చితి వట్లు నైజమే
కులసతు లన్న భీతిలుచు గొప్పగ జూడక యున్న సాగునే
ఖలు గురుపత్ని గూడు నతికాముకు లోకులు నవ్వ నట్లు గా
నెల తల దాల్చి తేల విననేర్తునె సత్య మదెట్లు శంకరా. ౩౬

చం. శతధృతి యెంత ధైర్యఖని శర్వ భవత్సుతు నవ్వినాయకున్
అతులవికారసింధురముఖాన్వితు జేసియు లంబకుక్షిగా
నతకడె నీసుతుండ నని యార్వ తదాదిగ నిట్లు నన్ రజా
న్వితునిగ జేయ బోలు గనవే యది భారము నీకె శంకరా. ౩౭

చం. కరులు హరుల్ రథంబులు జగా మెరు గెక్కిన యందలంబులున్
పరువగు వాహనంబులు నృపాలుర కందురు సర్వలోకముల్
పరగగ నేలు నీకు వృషభాధిపు డందల మన్న సత్యవా
క్సరణుల బోధగాక మది సందియ మయ్యెడు జుమ్మి శంకరా. ౩౮

చం. నిరతము నూకగింజ కడు నేర్పున నోట నిముడ్చి కొంచు న
త్వరగతి బోవుచీమగమి ధర్మము జూచితి జీవయాత్రకై
పరుల నుగొల్చి యట్లు జముబాధకు భీతిల నేల భక్తి నీ
చరణసరోజముల్ గొలువ జక్కని భాగ్యము లబ్బు శంకరా. ౩౯

చం. జలదనినాదఘోషల నజస్రము దీనుల జూచి భీతిలన్
వలదు వరంబు లిత్తు ననువాక్యము బల్కుచు దీనకల్పమై
వెలసిన నీపదాబ్జమును వేడ్క భజించెడు బుద్ధి నీక న
న్నలతులఁ గొల్వుమంచు విధి యట్లు లిఖింపగ జేతె శంకరా. ౪౦

చం. పెనకువ లాడియాడి గురి పెట్టి యనేకశరంబు లేసి నీ
జెనకి సహింపలేక యవిజేయుడటంచు నెరింగి పార్థుడే
మనినను ముష్టిఘాతముల నట్లొనరింప సహించివానికే
మని విలుదాన మిచ్చితి దయాబ్ధి వటన్నను నీవె శంకరా. ౪౧

చం. రుద్రు డటంచు భీతిలుచు రూఢి నినుం గనలేరమో జగత్
భద్రవిధాయివౌచు నిరపాయశుభస్థితులన్ జగంబుల
క్షుద్రత గాచుదైవమనుచున్ నిను నమ్మి భజించువారి న
య్యద్రిజ మెచ్చ నిచ్చలు దయామతిఁబ్రోతువు గాదె శంకరా. ౪౨

చం. పరుషములాడుగాక నను పామరు లజ్ఞత సర్వసాక్షి వీ
శ్వరుడవు నీవెరుంగుదువు సత్య మికేల భయంబు మూర్ఖులై
పరువపుగర్వముం దొడర పల్కిరి నిన్నె యధర్మకారులఁ
ధర కరుణించు దైవమవు దానికి నెట్లు సహింతు శంకరా. ౪౩

చం. ఉక్షతురంగ మెక్కి రుచిరోజ్జ్వలసుందరమూర్తి వౌచు రు
ద్రాక్షసరంబు భూతియునుదాల్చి దరస్మిత మొప్ప మున్ను ప్ర
త్యక్షముగాగ దోచి నను ధన్యుని జేయవె నిత్యభక్తసం
రక్ష యుపేక్షజూడకు సురార్చితపాదసరోజ శంకరా. ౪౪

చం. అగజజగద్శుభంబుల దృగంచలదీప్తులదెల్ప మూర్తులై
నిగమములోంశివా యనుచు నీరదఘోషబఠింప ప్రక్కన
న్నగధరపద్మసంభవు లనారతమున్నుతియింప వేల్పు లూ
డిగములు సేయ కొల్వుఁ గొను దేవ నినుం భజియింతు శంకరా ౪౫

చం. పులక లెసంగ నిప్పుడును పూర్వము నీకు జలాభిషేకముస్
సలిపిని వేదనార మగుసంగతికి న్మదిసంశయింప నా
కలను హితోపదేశ మతిగాఢకృపారతి జేయ వేమహా
ఫలముడ వౌచు నిచ్చలును భక్తులఁబ్రోతువు గాదె శంకరా ౪౬

చం. అలసటబొందకుండ జపమక్కరలేకయె ఘోరనిష్ఠలన్
జలమునసల్పకుండ నరజామయినన్ శ్రమలేకసూక్ష్మరీతిన్
ఫలదుడుదైవమెవ్వడన పల్కె నభంబున నిన్నెనాడె తా
నలహరుడే యటంచు జలదార్భటులంతలుము మ్రోయు శంకరా. ౪౭

చం. కుదురనిరోగబాధలను గుందుచు కాలముపోవ నేమొ నా
యదనుగతించె పద్యముల నాహరుగొల్వనైతి నంచు నా
యెదభయమంద నీకరుణ నీగతి పద్యశతంబు నర్పితే
పదముల జేర్ప జేసితివి భాగ్యము చెప్పదరంబె శంకరా. ౪౮

చం. అడుగగజాలగాని మన మారడు కోపముబూనబోకు మి
దడిగ ననారతంబు బ్రమథ స్తవముల్ నిగమాంతఘోష లే
ర్పడ వినుచుండినన్ త్వరను పాపము [illegible]
బడుగుల బ్రోవజూతు వనుపల్కులయర్థము [illegible] శంకరా. ౪౯

చం. హరికళబుట్టు రాముడు మహాత్ముడు లోకహితార్థమంచు నా
దరమున రావణున్ దునుము దోసము పోవగ కోటిలింగముల్
స్థిరముగనిల్పి నిన్గొలువ [illegible] ప్రసాదమిచ్చిన
పరమపవిత్రమూర్తివని పల్కెదరందరు కాదె శంకరా. ౫౦

చం. నెలతలు మెత్తురంచు నవనీస్థలి గొందరు చిత్రనాట్యముల్
సలుపుట వింటిజూచితి ససమ్మతినై కలిధర్మమంచు నే
దలచితిగాని నీవు మును తాండవకేళిని నయ్యుమాసతీ
తిలకము మెచ్చ జేసితట దీరెను సందియమెల్ల శంకరా. ౫౧

చం. పనిగొనుమంచు హస్తములు ఫాలమున న్మకుటించి నిత్యులై
యినశశిపావకాదిసురలెల్ల హాజారము గాచియుండగా
మనువులు సెప్ప పద్మజరమాధవముఖ్యులు వేచియుండ మ
జ్జనని పరాత్పరిం గలసి చక్కని కొల్వు వహింతు శంకరా. ౫౨

చం. కరువలిపట్టియొక్కతుఁటి కంధిదరించి ధరాత్మజాత కా
సరణిని రామముద్రికయొసంగియు లక్ష్మణు దేర్చి ధీరతన్
గురుతర కార్య నిర్వహణ కోవిదుడౌట తలంప నీమహా
సురుచిరసత్కళావిభవశోభ జనించుటగాదె శంకరా. ౫౩

చం. బడుగులుపాతకుల్ శఠులు పామరులార్తులు కుయ్యిడంగనే
జడమతులార భీతిలక సంతసమందు డనారతంబు మీ
రడుగక యేమియున్ ఘనదయామతి బ్రోతును సత్యమంచు నె
ప్పుడు నెలుగెత్తి చాటుదని పూర్వమె నిన్వినియుంటి శంకరా. ౫౪

ఉ. త్ర్యంబకయాపుళిందు డగుదాసుడుతిన్నడుమున్ను భక్తి దా
నంబకశీర్ణమైనతనయంబకమొక్కటి నీకమర్చి వై
శంబ ద్వితీయనేత్రమటులన్ బెకలింపగ నున్నమెచ్చి మో
క్షం బవలీల నిచ్చి తనుగాథ మహాద్భుత మయ్యె శంకరా. ౫౫

చం. అజవరదత్తదోర్బలమదాంధత రావణు డట్లు మూఢుడై
భుజములతీటచే పరమపూజ్యుని నిన్గణుతింప కుండ దా
రజతగిరీంద్ర మెత్తగ పరాత్పర నీపదమట్టులొత్త దా
గజిబిజియైనిరస్తబలగర్వుడు నయ్యెనుగాదె శంకరా. ౫౬

దండధరుండు నీకినుక దాజవిజూడడె మున్ను పద్మగ
ర్భాండముమ్రోగగా పతితపావను డన్బిరుదంబు దాల్చి నీ
యండను డాగి యుంటివని యాత డెరుంగునుగాదె యాగ్రహో
ద్దండత పిండిజేతువని దద్దరి నాదరిరాడు శంకరా. ౫౭

చం. జలజజవిష్ణుముఖ్యులను జాలబలాఢ్యులుగాను లోకముల్
దలచుటకై కదా త్రిపురదానవసంహరణాత్మసాధనా
వళిగను జేసికొంటివి భవన్నిటలాంబక మట్లు విప్పినన్
నిలువునసీరుగారె రజనీచరు లాత్రుటిలోన శంకరా. ౫౮

చం. స్థిరమతిభావనల్ సలిపి శీఘ్రమె మానస మాసనంబుగా
నరయ రచించి గొల్చుచు ముదశ్రులనర్ఘ్యము పాద్య మిచ్చిని
ర్భరముదముగ్ నివేదన హారార్పణ మంచు నొసంగి భక్తిత
త్పరత మెలంగువారలదె భాగ్యవిశేష మటన్న శంకరా. ౧౫

చం. తనువనునొక్క టిచ్చి సతతంబు కుటుంబము నిర్వహించు లే
ఘన మనుబుద్ధి నిచ్చి భవకంధిని ముంచుచు తేలు మంచు నీ
యనుపమధీప్రగల్భవిధమంతయు నాపయి జూపితే యహో
వనజభవాస్త్రముగ్ వదలవచ్చునె పిచ్చుకపైని శంకరా. ౧౬

చం. పరమకృపాతిరేకపరిపాలితనీరజజాండజాల దు
స్తరనిగమాంతవాక్యచయసన్నుతసద్గుణశీల దీనపా
మరసురకల్పభూరుహసమాంచితనిత్యదమాలవాల యీ
కరణిని జాలమేల నను గావ నుపేక్షయునేల శంకరా. ౧౭

చం. అమితదయాంతరంగ కుసుమాయుధగర్వవిభంగ శాంకరీ
కమలదళేక్షణాహృదయకంజలసన్మదభృంగ కుందస
త్సుమసమపాండురాగపరితుష్టవృషాధిపరాట్తురంగ ఓం
నమయని నీపదాబ్జముల నమ్మితి భక్తి జెలంగ శంకరా. ౧౮

ఉ. హైమవతీకళత్ర కలహాశనముఖ్యమునీంద్రమానసా
రామసుచైత్ర వేదనికరాద్భుతసంస్తవవాక్యపాత్ర స
ర్వామరవాగ్ఘరీనిరతవర్ణితభవ్యచరిత్ర కుందస
త్కోమలశుభ్రగాత్ర నిను గొల్చెద మాధవమిత్ర శంకరా. ౧౯

చం. నిరుపమభక్తచిత్తకమనీయసరోజవిహార పార్వతీ
సరసహృదంబుజాతవసుసంచయచోర రమాపతీపురం
దరవిధిముఖ్యచింతితసుధాసమభవ్యచరిత్రసార యీ
కరణిని చింతదీర నను గావవు నీకిది మేర శంకరా ౨౦

ఉ. రంగుల మీరుదక్షిణకరాంచితకంకణచిత్రచిత్రతా
భంగురవర్ణముల్ చదువ పాతకులైనను పీనులైననుఁ
మంగళముల్ ఘటింతు నను మాటలు వింటినిజంబుగా జగ
న్మంగళదాతవౌట ననుమానము లేదట జేయ శంకరా. ౨౯

చం. పదములయుక్తి జేర్చి రసభావములన్ గురికించి శ్లేషసం
పదలనమర్చి యంత్యనియమాదుల గూర్చియుహాయసన్ రసా
స్పదమధుపద్యజాలముల బల్కినుతింపగ జాల మూఢుడన్
మదిముద మొందుమా సుతునిమాటలుగా వెయటంచు శంకరా. ౩౦

ఉ. సుందరమందిరంబులు వసూత్కరనిత్యపరంపరల్ సతీ
సుందరి బోలుచక్కని విశుద్ధచరిత్రకులాంగనల్ ముదం
బందగ పుత్రపౌత్రులు సుఖాన్వితులై యటులుంట నోజగ
న్మందిర నిన్నుగొల్చు నసమానమహత్త్వముగాదె శంకరా. ౩౧

చం. జలనిధివీచికాంబుకణజాలములం గణియింపనోజగత్
ఫలద భవన్మహామహిమ పల్కినుతింపగ జాల జంమ్రనిన్
గొలువరె నూలుపోగొకటి గూర్చియటుల్ ముద మొందు పెద్దపం
బలికినవెల్ల మాధురిగ భావనసేయడె తండ్రి శంకరా. ౩౨

చం. ఎరుగనివాడ వెట్లు పరమేశ్వర నల్వదివత్సరంబులున్
బరులనుగొల్చి సంసరణబంధములన్ బడిమగ్నజేసి త్రీ
సరణిని మోదమందితి వెచాలు రుజాన్వితు జేసి తైన నిన్
మరతునె భక్తకల్పకమ మానకగొల్చెద నమ్మి శంకరా. ౩౩

చం. ఎరుగుదువీవు నన్నురసహీన పదోక్తకవిత్వతత్త్వ శే
ఖరబిరుదాంకితుండ నని కాని మదీయసుపుణ్యమేమొ మ
ద్వరచితపద్యముల్ వినగ వేడ్కజనించె నహా విచిత్రమౌ
తరమె మహాద్భుతం బనుచు బల్కిన పుల్కలెసంగు శంకరా. ౩౪

చం. పలుగతు లుగ్గడించి తొలిపల్కులు నిన్నలఘోష నిచ్చలుఁ
నలువకు తమ్మికంటికి ననాద్యు డనం దగువేల్పు దీనులఁ
ఖలులయినఁ భరించి తనకార్యమటంచు శుభంబుగొల్పు దా
చిలువలదాల్చె దైవమని చెప్పుచు సన్నుతి సల్పుశంకరా. ౨౧

చం. నిరుపమసత్కృపాబ్ధియని నీకుడిచేత ధరించినట్టి యా
బిరుదము నమ్మితిఁగద యుపేక్షనుజూచి ననుఁ పరీక్షలీ
సరణిని చేయ జూచితివిచాలు నిదేమన కోపమా జగ
ద్వరశుభదాయి నీకిటులువాంఛయె జాలము సేయ శంకరా. ౨2

చం. పటుతరయుక్తిసంకలితబంధముఖాదికవిత్వచిత్రవా
క్పటిమరచించు వీడనుచు భావస చేసి నిరర్థకంబుగా
గుటకలు మ్రింగబోకు నిను గొల్వ దలంచియు పద్యసంచయం
బటునిటు నల్లితిన్ కరుణహారమెకాగ ధరింపు శంకరా. ౨3

ఉ. ఫాలమునన్నరద్వయము బాగుగ మోడ్చి భపత్పదంబులఁ
వ్రాలి పలాహకాంచిత రవార్భటులఁ మొర వెట్టెదఁ కృపా
శాలి నగాత్మజాహృదయసారసభవ్యమదాళి పాపరు
గ్జాలవనౌఘకీలి నను గావగ నిన్బ్రతిమాలి శంకరా. ౨౪

చం. పులియొడలట్లు శాలువ విభూతి యొడల్ దిగబూత భూషలా
చిలువలు బుస్సుమంచు నిక జెప్పగనేల శ్మశానవాటియే
నిలయము రుద్రుడంచు భయనీరధి పేరవియన్ని చూచి నే
వెలవెలబోను నీపదము వీడను జుమ్మిక రూఢి శంకరా. ౨౫

చం. గురుడ వజాదిసర్వసురకోటి కజాండసహస్రమండితో
దరుడవు దీనపామరవతాదిసమస్తజనౌఘసచ్ఛుభం
కరుడవు భక్తతాపసనికాయులసద్ధృదయాంబుజాతభా
స్కరుడవటంచు నిన్ గొలిచి కాదె తరింతురువారు శంకరా. ౨౬

చం. వరములొసంగవచ్చు బలవంతులదైత్యుల ద్రుంపవచ్చు ని
ర్భరఘనహర్ష సంపదల పట్టగుపుత్రకళత్రమిత్రులఞ్
ధరజత గూర్పవచ్చు భయదాయకమంచు దలంపకుండ న
గ్గరళముద్రావ రెవ్వరు జగంబులగాచుటకైన శంకరా. ౨౭

చం. శిరమున నభ్రవాహినికి శేశయువైరియు దేహకాంతియుఞ్
కరముల భోగిసంతతులు కాయవిలిప్త విభూతియుఞ్ భవ
ద్వారతురగంబుసత్యగుణవర్ణత జాటుచు నుండ కొండ రీ
శ్వరుడు తమోగుణుండనుచు వర్ణనసేతు రదేల శంకరా. ౨౮

ఉ. శీతమయూఖునిన్ బరమశీతజలాంచిత నభ్రగాపగన్
బ్రీతి శిరంబునం దునిచి, పేదల దీనుల బ్రోతు వంచు నీ
శీతలహృత్కృపాఝరి యశేషజగంబుల దీనకల్పవి
ఖ్యాతి వహింప నుగ్రుడని కంపమునొందెద రేల శంకరా. ౨౯

చం. నిరుపమసత్కృపారసఘనీపరితర్పితదేవబృంద వి
స్ఫురమదదేహకాంతిపరిపోషితకుంద నగాధిపాత్మజా
కరయుగలిప్తచందనముఖాదిసుగంధ నిజోదరస్ఫురత్
సరసిజజాండకంద నుతి సల్పెద నీదయ నంద శంకరా. ౩౦

చం. అనుపమవైభవాస్పద మహాద్భుతభవ్యకటాక్ష పాపకృత్
దనుజసమూహసంతతవిదారణదక్ష సమస్తలోకపా
వనకరుణాతిదీక్ష నతవర్గనిరంతరపక్ష దీనుడన్
ఘనకృప గావుమా యికనుగాదిటుసేయ నుపేక్ష శంకరా. ౩౧

చం. కలహవినోదమౌని దివిగానము జేయుట విందు నిచ్చుటన్
గొలిచిన గొల్వకున్న మదిగూర్చినభక్తి జలాభిషేకముల్
సలిపినసల్పకుండినను సంతతముఞ్ గనిదీనులన్ ముదం
బలర ననుగ్రహించెదుదయామతివీవె యటంచు శంకరా. ౩౨

చం. అతులితభక్తిచామరకరాచింతయైశ్రమతీర వీచుటో
చతురతమీరదేహమున చల్లనిగంధముబూయుటో జగ
ద్గతవిషవహ్నిదాత్రివుమనెగౌరియునీదుమహత్త్వమున్ జగ
ద్ధితముమనంబునం దలచియేకద యేమనవచ్చు శంకరా. ౮౩

చం. దినముయుగంబుగాగ నిటుతీర్చురుజల్ గృశియింప జూడ నీ
మనసెటులోర్చెనీకథయుమ్మాసతిక్రిల్ మొరపెట్ట కోపమా
తనయునితప్పులెన్నుదురెతం డ్రిలులోకమునందు వేయిక్షల్
ఘనకృప జూచిప్రోవగదె కారుణికోత్తమ శర్వ శంకరా. ౮౪

ఉ. ఫాలతలాక్ష నీవలుగ పద్మభవాండములెంత గోపికా
లోలునికృష్ణుబాణుననిలో జయ మందగజేసి తండ్రు నీ
లీలలెపద్మజోగ్రికమలేశులు భేదములేదటంచున
బ్బాలునిగొప్పచేసితని భావనజేసినుతింతు శంకరా. ౮౫

చం. తిలకముదిద్దబోవ శిఖిదీప్తుల నుగ్రిలలాటనేత్రిమున్
చిలువలుబుస్సుమంచు నునుజేతుల గంధముబూయబూనినల్
తలసిగదీర్చబోవగ క్రుధామతిగంగ సపత్ని సేవలల్
సలుపుటయెట్లుశంకరి యసాధ్యపుసందియమయ్యె శంకరా. ౮

చం. మనవి పరాత్పరా నిఖిలమంగళ మాయమ తో[illegible] దే
ఘనభవకంధినీదుమని కాదెవిధించితి మట్టులీదలే[illegible]
కనుగద చేయుదోషముల గాథకృపన్ క్షమియిం[illegible]
మనపసిబిడ్డదీనుడు సుమాయనవింటివిగాదె శంకరా. ౮

ఉ. అంచితదైవభక్తివిరతాత్ముడగాగ విరించిచేతవా[illegible]
యించియునజ్ఞుచేసి యిపుడీశ్వర నన్గరుణింపు మన్న[illegible]
సంచితమంచు చల్లగను సాకులుచెప్పెద వేమిటమని[illegible]
మంచి యపారమం చలయుమాసతి చెప్పగవింటె శంకరా. ౮

ఉ. నందనుఁడజ్ఞతన్ పసితనంబున జేసినపుణ్యపాపముల్
పొందుట తల్లిదండ్రులని పూర్వమె వింటి పురాణగాథ లా
చందమెఱింగియే యటులజన్మము నీపసిబిడ్డనంచు నా
నందముతోడ నిర్భయుఁడ నైతిని తండ్రివిగాన శంకరా. ౮౯

చ. పరగనదల్పదాహమున బ్రాణముపోయెడివేళ గంజియో
సరసజలంబొ చిక్కినను చాలునటంచును మొఱ్ఱపెట్టగా
త్వరపడబోకు మిచ్చెదసుధారసపానక మెల్లి యన్నటుల్
కరుణనుజూచి సత్వరత గావ నుపేక్ష వహింతె శంకరా. ౯౦

చ. కరికరమొప్ప తుందిలవికారత నున్నవినాయకున్ భవ
ద్వరసుతుడన్న భీతిహరివారిజగర్భులు నాదిపూజ్యుగా
నిరతముగొల్తురంచు విని నీముఱిపెంపుసుతుండ నంటి నా
నెరసులు తప్పులున్న గననేరరజాదులు భీతి శంకరా. ౯౧

చ. [illegible] నిరుపేదయుగాక మహాధనాంధతన్
మునుగకయుండ చాలును నమోయని మ్రొక్కెదచిన్నకోర్కె యా
య్యనఘ [illegible] కాదనుమి యెన్నడు నీదెస నిర్భయుండనై
మనుమని [illegible] మన్ననచేయుము ప్రీతి శంకరా. ౯౨

ఉ. [illegible] వేదముచే నుతులొందు యోగిరా
[illegible] శాంకరీ
[illegible] నెల్లదీర్పగా
[illegible] నెప్పుడును మన్ననగావుము ముందు శంకరా. ౯౩

చ. [illegible] పోవుమన్న నున్
[illegible] చాటున డాగితిగంటజూడుమా
[illegible] వాదు శరణాగతరక్షకుడన్న మాటయే
పోనగదు చూడు సర్వజనపూజ్యత నీకొదవంగ శంకరా. ౯౪

చం. విసుగగుగాక నీకునను వెఱ్ఱియటంచు నిరాకరించి నా
దెసవిముఖుండవౌచు గడుదీక్ష్ణతజూపి భవాబ్ధియందు నిన్
విసరెదనంచు భీతిలగ వేబెదరింతువుగాక నీకృపా
రసఘనదృష్టిజూతువు పరాత్పర నిశ్చయమట్లు శంకరా. ౯౫

చం. తెలియక చెప్పితేల యతిదీర్ఘసమాసములేవి మాధురుల్
గులుకగ చిత్రవాక్యరసగుంభనలేవి హరుండుమెచ్చ డీ
పలుకులటంచు మిత్రులన బల్కుటి బిడ్డడు తప్పుమాటలున్
బలికిన తండ్రిపోయి యనిభావన సేయడెయంచు శంకరా. ౯౬

చం. కరమనురక్తినవ్వుచు నగాత్మజ మేలము లాడుచుండి క
స్వరపువిశేషంబు లియ్య పరిపూర్ణముదంబున పొద్దుపుచ్చునిన్
సరసవిహీనపద్యముల సందడిజేతునె యీశతంబు ము
త్కరసుమదామమంచు దగ కంఠమునం ధరియింపు శంకరా. ౯౭

చం. చిరచిరలాడబోకు నిను జేరి భజించినవారికిన్ శుభో
త్కర మరుదయ్యె నన్ననదిగౌరవమెట్లు సహించు టెట్లు పా
పరతుడ నందునా పతితపావను డన్బిరుదంబులేదె నన్
మఱచితివా నిజంబ యవమానమునీకగుజుమ్మి శంకరా. ౯౮

ఉ. చందనచర్చమైన ఘనసారసుగంధపుహారమైన సత్
కుందనవారవిందసుమకోరకరంజితదామమైన నీ
మందునిపద్యజాలమె చుమా మదిమోదముజెంది యోజగ
న్మందిర చేకొనంగదె యుమాధవ యర్పణచేతు శంకరా. ౯౯

ఉ. మెచ్చకమానవంచు పరమేశ్వరు డొటమెరింగియే భవత్
సచ్చరితంబుపద్యముల జాడ నుతించుచు పూలదండగా
నిచ్చితి గైకొనందగు నహీనకృపన్ మది మోదమందుమా
పిచ్చుకగుంటమీద గడుప్రేమను రాపగయట్లు శంకరా. ౧౦౦

చం. అలతిగజూతువేమొ కమలాక్షుకళంధర బుట్టి సర్వభూ
వలయభరంబుదీర్పఖలవర్గముద్రుంచియు కోటిలింగసం
స్థలనినునిల్పినట్టిగుణధాముడు మిత్రుడురామచంద్రు డా
యలఘునిపేరివాడను దయామతిజూతువుగాక శంకరా. ౧౦౧

చం. పదములఁ జేరినన్ శరణుఁబల్కి నదీనుఁడు వీనిఁగావ నా
విధియని తోఁచదో మిగుల వేడ్క జనించెనె ఖట్వావాసనం
పదల నొసంగి బాధలకు బాల్పడఁ జేయుచు జూడ శర్వపర్
సదయుఁ డటన్న యాబిరుదు సత్యముగాఁ దెవచింపు శంకరా. ౧౦౨

చం. మనసు దయాబ్ధి నిక్క మనుమానము సుంతయు లేదు సేఁతు పర్
గనుఁగొన దోఁచె బావహరి గావ నుపేక్షనుఁ జూచె తొల్లియే
మనియొకొ యంచు లోననను మానముచే నిటు జాగు సేయఁగా
జనునె దయాబ్ధివంచు హరి సంతసమందును గాదె శంకరా. ౧౦౩

చం. సారతపఃప్రభావఋషిసంతతికిన్ నెలవై సగౌతమీ
వారివసిష్ఠపశ్చిమపువాహినిగా బ్రవహించు చోటికిన్
జేరువ సావరం బనగ జెన్నగు తొల్లిటి కాపురంబు క
స్తూరి యనంగ వంశ మనుచున్ వెలుసన్విన లేదె శంకరా. ౧౦౪

ఉ. పూలసరంబునల్లితి నపూర్వమనోహరమంచు బ్రీతితో
దాలుపఁగోరి పాలునుసుధారసపూర మటంచు నవ్వె నన్
మేలము లాడబోకు పరమేశ్వరిపల్కులు వింటివా సుధా
జాలము బిడ్డపల్కులన చాలరుచించునటంచు శంకరా. ౧౦౫

ఉ. మంజులధీప్రభన్ గురుసమానుఁడు భీష్ముఁడు దేశపాండ్యనా
రంజిలుపేర్లవత్సవయ రాజజగత్పతి గౌరవించు మృ
త్యుంజయమంత్రి ధర్మనిరతుం డతఁడా ప్రపితామహుండు సూ
త్కంజనివాసివై యతనిగాథ లెఱుంగుదు గాదె శంకరా. ౧౦౬

చం. నిరతతపఃప్రభావనిధి నీతివిధిజ్ఞుఁడు నీకు పార్వతీ
శ్వర కడుభక్తుఁడైన శివశంకరమంత్రి పితామహుండు త
ద్వరసుతుఁడైన రాజనకు ధర్మసతీమణి నర్సమాంబకే
నరయఁగ రామచంద్రుఁ డనునాత్మజుఁడన్ విశదంబె శంకరా. ౧౦౭

ఉ. శీతమయూఖజూటగుణశేఖరులై కడుభక్తిమీర ము
త్తాతయు తాతతండ్రియు మదగ్రజుఁడున్ భవదీయనాపుపు
ఖ్యాతివహించి నీదయనుగాంచిరి భేదము లేదు రామవి
ఖ్యాతియనన్ మహోముదమె కాన ననున్ గరుణింపు శంకరా. ౧౦౮